

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΡΕΙΣ (3)**

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Μετάφραση

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άντρας. Τα δεκαεφτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε (:έμενε μόνιμα) στην Καμπανία. [...] Επεδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Αυτόν τιμούσε όπως ο μαθητής το δάσκαλο (τιμά). Το μνημείο του, που βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε σαν ναό.

Όταν ο Άκκιος είχε έλθει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία είχε αποσυρθεί, κατέλυσε σε αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή το επιθυμούσε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να (τη) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό, τυχαία (:κατά σύμπτωση), καρφώθηκε σ' έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι τέλους την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία (τους).

B1a.

vir: virorum

libri: liber

eius (το πρώτο): ea

se (το πρώτο): nobis

Pacuvius: Pacuvi

nomen: nomina

rem: res

casu: casuum

turrim: turri

salutem: salutem

B1β.

pulchri: pulchriore
multo: plus, plurimum
minor: parvus
celeriter: celerrime

B2α.

erat (το πρώτο): futurus eras
tenebat: tenendi
venisset: venturus
recesserat: recedemus
desideranti: desiderent
adire: adeunto
possit: potuerim
veritus: verituum esse
conspicitur: conspiceris/-re

B2β.

Ενεστώτας: defers
Παρατατικός: deferebas
Μέλλοντας: deferes
Παρακείμενος: detulisti
Υπερσυντέλικος: detuleras
Συν. Μέλλοντας: detuleris

Γ1α.

poeta: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στο Silius Italicus
cui: δοτική προσωπική κτητική από το est
casu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο adhaesit

Γ1β.

«Quam ob rem a Caesare epistula conscripta litteris mittitur».
«Hanc [...] tertio post die quidam miles conspicit».

Γ1γ.

Tarenti

Γ2α.

ut/ubi/postquam Accius ex urbe Roma Tarentum venit

Γ2β.

adfore: Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου adfore είναι το se και τίθεται σε πτώση αιτιατική. Αν και έχουμε ταυτοπροσωπία (το εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος scribit είναι το Caesar), επαναλαμβάνεται η προσωπική αντωνυμία se γιατί έχουμε λατινισμό του ειδικού απαρεμφάτου καθώς εξαρτάται από ρήμα ενεργητικής φωνής (scribit).

Γ2γ.

«**ut tragulam mitteret**»: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *constituit* της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (*mitteret*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*constituit*) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2δ.

quod/quia/quoniam Gallus periculum veritus erat (αντικειμενική αιτιολογία)
cum Gallus periculum veritus esset (αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)